

637.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 25 czerwca 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa w sprawie przepisów przewozowych dla bezpośredniej austriacko - sowieckiej komunikacji towarowej w tranzycie przez Czechosłowację i przez Polskę.

Na mocy art. 4 punkt 8 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewóz towarów i zwierząt w bezpośredniej komunikacji pomiędzy stacjami kolei austriackich, z jednej strony, a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad, z drugiej strony, w tranzycie przez Czechosłowację i przez Polskę odbywa się na zasadzie Przepisów przewozowych, podanych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1928 r.

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 25 czerwca 1928 r. (poz. 637).

PRZEPISY PRZEWOZOWE

dla bezpośredniej austriacko - sowieckiej komunikacji towarowej w tranzycie przez Czechosłowację i przez Polskę.

Niniejsze przepisy obowiązują w komunikacji towarowej pomiędzy stacjami kolei austriackich, z jednej strony, a stacjami kolei Związku Socjalistycznych Republik Rad, z drugiej strony, w tranzycie przez Czechosłowację i przez Polskę.

I. Postanowienia ogólne.

Przy przewozie obowiązuje jako prawo umowne Berneńska Konwencja Międzynarodowa z dnia 14 października 1890 r. ze wszystkimi dodatkami i postanowieniami wykonawczymi (według wydania z dnia 22 grudnia 1908 r.) oraz z ujednostajnionymi

postanowieniami dodatkowymi Międzynarodowego Komitetu Transportowego, o ile w rozdziale II niniejszych przepisów nie przewidziano specjalnych postanowień.

II. Postanowienia specjalne.

1. Do art. 4. K. M. Zakres działania. Koleje, należące do komunikacji, włączone do niej stacje kolejowe oraz przejścia graniczne, przez które przewozi się towary i zwierzęta, określa taryfa dla bezpośredniej austriacko - sowieckiej komunikacji towarowej w tranzycie przez Czechosłowację i Polskę.

2. Do art. 3 K. M. Przedmioty, wyłączone lub warunkowo dopuszczone do przewozu.

A. Oprócz przedmiotów, wymienionych w § 1, ustęp (1), punkty 1 i 2 postanowień wykonawczych do K. M., wyłącza się od przewozu za pośrednictwem międzynarodowymi listami przewozowymi:

- a) Złoto i srebro w sztabach, drogie kamienie, perły prawdziwe, dokumenty i klejnoty.
- b) Zwłoki.

B. Dopuszcza się do przewozu warunkowo: Platynę, pieniądze, monety i papiery wartościowe oraz inne kosztowności, w szczególności zaś futra kosztowne, mianowicie: bobry, lisy niebieskie, gronostaje, kuny, łasice kanadyjskie, wydry, karkuły, foki, wydry morskie, lisy srebrne, skunksy i sobole oraz wyroby z tych futer, tudzież filmy i dzieła sztuki.

Przy przewozie tych przedmiotów obowiązują zamiast ujednostajnionych postanowień dodatkowych do art. 3 K. M. warunki następujące:

- a) pieniądze, monety i papiery wartościowe tudzież platyna nie mogą być wysyłane z pozostawieniem na stacji („bahnlagernd“ — „gare restante“);
- b) wszystkie przedmioty winny być dobrze zapakowane w szczelnie zamknięte beczki lub skrzynie, przyczem poszczególna sztuka nie może ważyć mniej niż 20 kg. Sztuki towaru powinny być opieczetowane, a pieczęcie umieszczone w zagłębieniu w ten sposób, aby zawartość nie mogła być wyjęta bez uszkodzenia pieczęci, ani też pieczęć uszkodzona przy przewozie lub czynnościach połączonych z przewozem. List przewozowy winien być opatrzony tą samą pieczęcią, którą opieczetowano przesyłkę;
- c) kolej ma prawo żądać, aby przesyłka była konwojowana;
- d) odszkodowanie za wszelkie przedmioty, wymienione pod B, oblicza się na zasadzie ogólnych cen handlowych lub według zwykłej wartości, lecz nie może przewyższać 5 dolarów za 1 kg.

3. Do art. 6 K. M. Treść listu przewozowego. Międzynarodowe listy przewozowe według załącznika 2 do Taryfy jakie mają być używane, winny być wydrukowane w językach: niemieckim i rosyjskim.

Listy przewozowe mają być wypełniane w języku kraju nadania.

Nadawca powinien w liście przewozowym przepisać drogę przewozu, podając graniczne stacje przejściowe z jednego do drugiego kraju. Listy przewozowe, w których nie podano drogi przewozu, zwraca się nadawcy celem uzupełnienia.

Przesyłki nie mogą być nadawane do przewozu jako pośpieszne lub pośpieszne przyspieszone.

4. Do art. 7 K. M. Odpowiedzialność za wskazania i oświadczenia, zamieszczone w liście przewozowym. Sprawdzanie przez kolej żelazną. Dopłaty.

Kolej nie odpowiada za szkody, wynikające z nieprawidłowego oznaczenia w liście przewozowym stacji przeznaczenia lub też z przyjęcia przesyłki do przewozu na stację, nie uprawnioną do dokonywania niezbędnych czynności ekspedycyjnych.

W razie niezgodnego z rzeczywistością wskazania zawartości lub mniejszej wagi przesyłki, tudzież w razie przeciążenia wagonu załadowanego przez nadawcę, dopłaty za linię kolei Z. S. R. R. winny być uiszczane według taryf wewnętrznych tych kolei. Dopłaty oblicza się do lub od stacji, gdzie zmienia się szerokość toru.

Postanowienia wykonawcze i ujednostajnione postanowienia dodatkowe do art. 7 nie mają zastosowania na tych liniach.

5. Do art. 10 K. M. Przepisy celne, podatkowe i policyjne.

Obowiązek nadawcy dołączenia do listu przewozowego dokumentów, niezbędnych do załatwienia formalności celnych, podatkowych i policyjnych rozciąga się również na dokumenty, wymagane przy wwozie, przewozie tranzytowym i wywozie towarów. W szczególności wymaganiem jest dołączanie do dowodów na każdą przesyłkę do lub ze Z. S. R. R., oprócz innych niezbędnych dokumentów, jednego odpisu listu przewozowego z napisem „odpis dla komory celnej”, dla pogranicznych urzędów celnych Z. S. R. R.

O ile przepisy wewnętrzne dopuszczają składanie w granicznym urzędzie celnym dokumentów, niezbędnych do załatwienia formalności celnych, podatkowych i policyjnych, nadawca, który skorzystał z prawa ich złożenia, winien wskazać dokładnie w liście przewozowym stację i urząd, gdzie złożono dokumenty.

6. Do art. 11 K. M. Obliczanie przewoźnego.

Przewoźne i inne opłaty oblicza się na drogę przewozu, przepisaną przez nadawcę, na zasadzie istniejących na tej drodze taryf bądź to wewnętrznych, bądź to bezpośrednich międzynarodowych. Kolej ma obowiązek stosowania taryfy bezpośredniej na części drogi przewozowej tylko o tyle, o ile jej zastosowania żąda wyraźnie nadawca w liście przewozowym, wskazując na jakiej mianowicie części drogi przewozowej opłaty przewozowe należy obliczyć podług tej taryfy, i o ile wypełni warunki stosowania żądanej taryfy.

Na stacjach, które przekartowują przesyłki stosownie do zarządzeń władz kolejowych lub wskutek żądania nadawcy, powstałe na odległościach do tych stacji opłaty przewozowe i inne przelicza się na walutę, w której są obliczane opłaty za dalszy przewóz.

Zamiany dokonywa się według urzędowego kursu kolejowego, należycie ogłoszonego przez kolej przechowującą.

Opłatę za wypożyczenie opon na przestrzeń do granicy (stacji granicznej) Z. S. R. R. oblicza się według taryfy, obowiązującej na stacji nadawczej.

7. Do art. 12 K. M. Uiszczanie przewoźnego.

Przewoźne zezwala się uiszczać zgóry częściowo tylko za przestrzeń do granicy (stacji granicznej) kraju wysyłającego, albo do granicy (stacji granicznej) państwa dalej położonego. Nie dozwala się uiszczania zgóry części przewoźnego w pewnej określonej sumie.

O ile, w razie frankowania, złożona kaucja nie pokrywa przewoźnego i innych należności, brakującą kwotę winien uiścić odbiorca. Należne opłaty przewozowe i inne pobiera się w walucie, jaką dopuszczają prawa kraju, w którym są one płacone.

Reklamacje nadpłatowe reguluje kolej, która pobrała opłaty przewozowe. O ile opłaty przewozowe i inne należności, obciążające przesyłkę, pobrano w części na stacji nadania, w części zaś na stacji przeznaczenia, reklamacje reguluje kolej, która pobrała nadpłatę.

8. Do art. 13 K. M. Zaliczenia.

1. Przesyłkę wolno obciążyć zaliczeniem wyłącznie w walucie kraju nadania. Przy przeliczaniu zaliczenia mają zastosowanie postanowienia do art. 11.

2. Za dowód obciążenia przesyłki zaliczeniem służy ostemplowany list przewozowy. Poza to wydaje się bezpłatnie zaświadczenie o zaliczeniu.

Zaliczenia wypłaca się jedynie na zasadzie zaświadczeń o zaliczeniu.

3. Zaświadczenia o zaliczeniu wystawia się zawsze na imię nadawcy.

4. Zaliczenia wypłaca się dopiero po otrzymaniu przez stację nadawczą zawiadomienia stacji przeznaczenia o wpłaceniu zaliczenia przez odbiorcę.

5. Prowizję za obciążenie przesyłki zaliczeniem oblicza raz tylko stacja nadawcza podług taryfy kraju nadania.

6. Zaliczki w gotowiznie nie są dozwolone.

9. Do art. 14 K. M. Terminy dostawy.

Do terminów dostawy, przewidzianych w K. M. dolicza się dodatkowo terminy dostawy, obowiązujące na liniach kolei, uczestniczących w przewozie.

Jako termin dodatkowy na przeładunek z powodu różnicy szerokości toru dolicza się 1 dobę = 24 godzinom.

10. Do art. 15 K. M. Prawo nadawcy do rozporządzenia przesyłką.

1. Dodatkowe zlecenia nadawcy będą sporządzane według wzoru, podanego w Taryfie. Nie wykonywa się dodatkowych zleceń nadawcy kiedy ich wykonaniu sprzeciwiają się przepisy celne, podatkowe, finansowe, policyjne lub inne, wydawane przez władze administracyjne.

2. Jeżeli nadawca polecił wydać przesyłkę na stacji pośredniej, opłaty przewozowe pobiera się za odległość do tej ostatniej podług taryf, stosowanych

w komunikacji między stacją nadania i wspomnianą stacją pośrednią.

Jeżeli nadawca polecił zwrócić przesyłkę na stację nadania opłaty przewozowe oblicza się:

1) do stacji, na której przesyłkę zatrzymano, według taryf, stosowanych w komunikacji między tą stacją a stacją nadania;

2) od stacji reekspedycji do stacji nadania według taryf, stosowanych na tej przestrzeni.

Jeżeli nadawca polecił przeekspedjować przesyłkę na inną stację, opłaty przewozowe oblicza się:

1) do stacji, na której przesyłkę zatrzymano, według taryf, stosowanych w komunikacji między tą stacją a stacją nadania;

2) od stacji reekspedycji do nowej stacji przeznaczenia według taryf, stosowanych w komunikacji między temi dwiema stacjami.

11. Do art. 18 K. M. Przeszkody w przewozie przesyłek.

Co do pobierania składowego względnie postojowego za przesyłki, zatrzymane w drodze, obowiązują przepisy tej kolei, w obrębie której przesyłkę zatrzymano.

12. Do art. 38 i 40^s K. M. Ubezpieczenie dostawy.

Wysokość odszkodowania za przekroczenie terminu dostawy.

Ubezpieczenie dostawy jest niedopuszczalne.

638.

Oświadczenie rządowe

z dnia 8 maja 1928 r.

o wymianie not, dotyczących zatwierdzenia umowy pomiędzy Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem w przedmiocie ubezpieczenia społecznego robotników i pracowników zajętych w służbie Polskich Kolei Państwowych na obszarze Wolnego Miasta Gdańska, podpisanej w Gdańsku dnia 13 stycznia 1927 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że w wykonaniu § 20 umowy w sprawie ubezpieczenia społecznego robotników i pracowników zajętych w służbie polskich kolei państwowych na obszarze W. M. Gdańska, zawartej w Gdańsku pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a W. M. Gdańskiem dnia 13 stycznia 1927 r. a zatwierdzonej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 645), została dokonana w Gdańsku dnia 17 grudnia 1927 r. wymiana not, dotyczących zatwierdzenia powyższej umowy.

Minister Komunikacji: *Romocki*

UMOWA

między Rzeczpospolitą Polską, zastąpioną przez D-ra Ignacego Wróbla a Wolnym Miastem Gdańskiem, zastąpionem przez Radcę Stanu Claassen, których pełnomocnictwa uznano za dobre i należyte, umówione zostały następujące postanowienia w przedmiocie ubezpieczenia społecznego robotników i pracowników, zajętych w służbie Polskich Kolei Państwowych na obszarze Wolnego Miasta Gdańska:

§ 1.

Z zastrzeżeniem osobnych postanowień, umówionych w niniejszej umowie, gdańskie postanowienia o ubezpieczeniu na wypadek choroby, od wypadków, na starość i na wypadek niezdolności do pracy oraz o ubezpieczeniu pracowników, obowiązujące wszystkich robotników i pracowników na obszarze Wolnego Miasta Gdańska, mają zastosowanie do robotników i pracowników, zajętych w poszczególnych Wydziałach Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku, w biurach urzędów, mających siedzibę w Gdańsku i na innych posterunkach służbowych.

ABKOMMEN

zwischen der Republik Polen vertreten durch Dr. Ignacy Wróbel, und der Freien Stadt Danzig vertreten durch Staatsrat Claassen, deren Vollmachten geprüft und als gut und richtig befunden wurden, wird bezüglich der Sozialversicherung der im polnischen Staatseisenbahndienste auf dem Gebiete der Freien Stadt Danzig beschäftigten Arbeiter und Angestellten das Nachstehende vereinbart:

§ 1.

Auf die in den einzelnen Abteilungen der Staatsbahndirektion in Danzig, in den Büros der in Danzig ihren Sitz habenden Eisenbahnämter und in den Eisenbahndienststellen beschäftigten Arbeiter und Angestellten finden die für alle Arbeiter und Angestellte im Gebiete der Freien Stadt Danzig geltenden Danziger Bestimmungen über die Kranken — Unfall, — Alters, — Invaliden — und Angestelltenversicherung Anwendung unbeschadet der in diesem Abkommen besonders getroffenen Abmachungen.